

Sagen under Overveielse; i saadanne Tilfælde derimod, hvor Sagen paa en naturlig Maade kunde drages ind under den følgende Statsrevisions Behandling, har man kun antydet, at der vilde blive taget Hensyn til dette Punkt ved næste Aars Revision; og man har i dette Tilfælde saameget lettere kunnet gjøre det, som Revisionen i for det følgende Aar bestaaer af de selskammer Personer, som have behandlet Statsregnskabet for 1858—1859. Jeg henstiller dette som en Forklaring af Statsrevisionens Tankegang til det ærede Udvælgs Overveielse. Der er endnu kun et enkelt Punkt, som kan foranledige mig til en Udtalelse. Det vil saaledes i Betænkningen Spalte 605—606 sees, at Udvælget tiltræder den af Mindretallet gjorte Indstilling angaaende, at en Udgift af 64 f. som Restance fra Fortiden passerer; det er jo en reen Ubethydighed, som der skal tages Beslutning derom eller ikke, men jeg skal forklare, hvorfor Revisionens Fleertal ikke har beeltaget i denne Indstilling. Disse 64 f. ere nemlig fremkomne ved den Regnskabsfeil i det foregaaende Aar, som ifølge den administrative Udsættelse og derpaa følgende Decision er ført til Udgift; saadanne Feil forekomme naturligvis hyppigt i Regnskaberne; og man har stadigt fulgt den Regel ikke at gjøre nogen Indstilling desangaaende. Hvis man derfor nu havde gjort Indstilling med Hensyn til dette Beløb af 64 f., vilde man være kommen i Strid med, hvad der er fulgt andre Steder; ogsaa i det her foreliggende Regnskab. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel herpaa. Under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, Antegn. 2, vil man bemærke, at der omhandles en Udgift udenfor Bevilling af 119 Rd. 90 f., foruden to mindre Beløb af 16 f. og 32 f.; disse tre Udgifter ere opførte ifølge Decision af Regnskaberne for Aarene 1856—1857 og 1857—1858; men da, som bemærket, disse Beløb ifølge Decision ere førte til Udgift kun som simple Rettelser af Regnskabsfeil i de foregaaende Aars Regnskaber, har man ikke anseet det fornødent at gjøre Indstilling derom. Det samme er Tilfældet paa flere andre Steder.

Tilbælling: Jeg maa ganske bifalde, hvad den ærede sidste Tale har sagt om Van-

skeligheden af at vælge mellem Udtrykkene „billiges“ og „passerer“. Jeg har allerede tidligere sagt, at det efter min Overbeviisning er en uheldig Vej, vi ere komne ind paa, at benytte noget andet Udtryk end det ganske simple „passerer“ thi dermed udtrykkes det, der skal siges, nemlig, at man ikke gjør den Sum, hvorom der er Tale, til Gjenstand for Ansvar. Man burde kun fastholde de to Betegnelser „passerer“ og „ikke passerer“, og forøvrigt skulde den Mening, som Thinget havde at utale om det, der var foreskaldet, ligge i Bemærkningerne i Betænkningen. Saalænge vi ikke komme derhen til, vilde vi ubelig komme til, at bytte om i det. En vil foretrække Ordet „billiges“, en Andre Forme, kan passere, og man vil komme til at lægge ligesom en Blåne i Ordet passere, som det dog slet ikke bør indeholde. Man har troet gjennem disse forskjellige Udtryk, at kunne give den forskjellig Afgjorelse; men det har ikke villet lykkes; det er et uheldigt Forsøg, og jeg vilde ønske, at man ganske kunde komme tilbage derfra. Vi maa i den Henseende gaa frem lidt efter lidt; thi denne Udtryksmaade er kommen ind ved den mafsommelige Virksomhed af den ene af Rigsdagens Afdelinger, og man vil ikke saa let opgive en Opsindelse, der i Begyndelsen har forekommet at være ganske snild, og som maa skee ogsaa dengang kan have svaret til Eder og Omstændigheder. I den anden Tale har jeg ogsaa angaaet det sidste Punkt, troer jeg, at man bør gjøre til Regel eller burde gjøre til Regel, thi dette er jo ogsaa vanskeligt, idet vi ogsaa her ere nødt til ved saadanne særlige Betragtninger at vise Indstillingspunkter tilbage; at enhver Overstridelse, enhver Gjenstand, der ikke hørte hjemme i det vedkommende Aars Regnskab, eller som i Regnskabet ikke svarede til, hvad der havde fuldstændig Hjemmel i Finantsloven, kom frem. En Mangfoldighed af disse Indstillinger blev formelle og burde derfor samles under een Hovedafdeling som formelle Indstillinger; derved blev de haade Thinget og Revisorerne gjenfaldig fuldstændigt opmærksomme paa, hvorledes hele Sagen stod. En Decisionsspost er jo ikke rigtig, fordi det er en Decisionsspost, der underligger